

I. ZAGADNIENIA TEORETYCZNE

1. Stany krytyczne z towarzyszącą niewydolnością nerek
2. Geneza i uzasadnienie rozwoju ciągłej terapii nerkozastępczej
3. Terminologia i nazewnictwo
4. Podstawowe zasady transportu substancji rozpuszczonych
5. Zasady gospodarki płynowej
6. Wskazania, kwalifikacja pacjentów i czas rozpoczęcia terapii
7. Rozszerzone wskazania do ciągłej terapii nerkozastępczej
8. Adekwatność dawki i jej ocena
9. Zaburzenia równowagi kwasowo-zasadowej i elektrolitowej

II. ZAGADNIENIA PRAKTYCZNE

1. Wybór terapii nerkozastępczej w ostrej niewydolności nerek
2. Dostęp naczyniowy w ciągłej terapii nerkozastępczej
3. Obieg pozaustrojowy i przepis zabiegu
4. Błona - wielkość i materiał
5. Płyny stosowane w ciągłej terapii nerkozastępczej
6. Alarmy i rozwiązywanie problemów
7. Strategie optymalizacji funkcjonowania obiegu pozaustrojowego w leczeniu nerkozastępczym, niezwiązane ze stosowaniem antykoagulacji
8. Antykoagulacja
9. Regionalna antykoagulacja cytrynianowa
10. Dawkowanie leków podczas ciągłej terapii nerkozastępczej

III. SZCZEGÓLNE SYTUACJE KLINICZNE

1. Ciągła terapia nerkozastępcza u dzieci
2. Terapeutyczna wymiana osocza w intensywnej terapii
3. MARS - recyklujący system adsorpcji molekularnej
4. Terapie oparte na adsorpcji
5. Terapie hybrydowe

IV. ZAGADNIENIA ORGANIZACYJNE

1. Środowisko oddziału intensywnej terapii
2. Jakość opieki nad pacjentem i praca w zespole
3. Aspekty organizacyjne: opracowanie schematów postępowania i procedur ciągłej terapii nerkozastępczej
4. Aparaty do ciągłej terapii nerkozastępczej
5. Zapewnienie jakości w ciągłej terapii nerkozastępczej
6. Nauczanie ciągłej terapii nerkozastępczej na oddziale intensywnej terapii